

Sygn. akt I Co 78/17

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Aleksandrowie Kujawskim Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Tomasz Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 31 marca 2017 r. w Aleksandrowie Kujawskim

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie egzekucyjnej z wniosku Krajowej Spółki (...) SA w T.

przeciwko M. W. (1) i M. W. (2)

o świadczenie pieniężne

skargi M. W. (2) na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Aleksandrowie Kujawskim Ł. B., polegające na zajęciu wynagrodzenia za pracę oraz wierzytelności zasiłku chorobowego dłużniczki M. W. (2) w sprawie Km 493/15

postanawia

1. odrzucić skargę;
2. na podstawie art. 759 § 2 kpc uchylić zajęcie wynagrodzenia za pracę oraz wierzytelności zasiłku chorobowego M. W. (2), dokonane w dniu 20 stycznia 2017;
3. oddalić wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego;
4. zwrócić od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim na rzecz M. W. (2) kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu opłaty od skargi.

UZASADNIENIE

Skarżąca M. W. (2) wniosła w dniu 6 lutego 2017 r. do Komornika skargę na czynność Komornika w postaci zajęcia jej wynagrodzenia za pracę oraz wierzytelności z tytułu zasiłku chorobowego.

W niniejszej sprawie zastosowanie znajdowały przepisy w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie z dniem 8 września 2016 r., albowiem zgodnie z art. 21 ust. 1 wskazanej ustawy przepisy ustawy Kodeks postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do postępowań wszczętych po wejściu w życie tej ustawy. Postępowanie ze skargi na czynność komornika jest postępowaniem incydentalnym w toku postępowania egzekucyjnego, a zatem to data wszczęcia postępowania egzekucyjnego decyduje o stosowanych przepisach. Postępowanie w sprawie Km 493/15 zostało wszczęte w maju 2015 r., a więc przed dniem wejścia w życie przepisów nowelizujących i nie ulega wątpliwości, że zastosowanie w niniejszej sprawie miały przepisy w dotychczasowym brzmieniu.

Zgodnie z art. 767 §1 k.p.c. na czynności komornika przysługuje skarga do sądu rejonowego, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej. Dotyczy to także zaniechania przez komornika dokonania czynności. W myśl art. 767 §4 k.p.c. skargę wnosi

się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone. Sąd odrzuca skargę wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również skargę, której braków nie uzupełniono w terminie, chyba że uzna, iż zachodzą podstawy do podjęcia czynności na podstawie art. 759 § 2 k.p.c. (art. 767³ k.p.c.).

Zaskarżone zajęcie zostało dokonane w dniu 20 stycznia 2017; pełnomocnik dłużniczki zawiadomienie o zajęciu odebrał 30 stycznia 2017. Wobec tego tygodniowy termin do wniesienia skargi rozpoczął się od tej daty i upłynął z dniem 6 lutego 2017. Skarżąca M. W. (2) wniosła skargę w dniu 31 stycznia 2017 (data nadania na poczcie) na adres kancelarii (...). Należy jednak wskazać – o czym pouczył także Komornik w zawiadomieniu o zajęciu - iż skargę na czynność komornika zgodnie z brzmieniem art. 767 §4 k.p.c. mającym zastosowanie w sprawie należało wnieść bezpośrednio do Sądu, nie zaś do komornika. Skarga na czynność komornika powinna zostać złożona we właściwej formie, w odpowiednim czasie i we właściwym miejscu, tj. w niniejszej sprawie do Sądu Rejonowego w Aleksandrowie Kujawskim. Zgodnie bowiem z obowiązującą także w postępowaniu egzekucyjnym zasadą formalizmu procesowego, dla skutecznego dokonania czynności procesowej istotne znaczenie ma podjęcie jej w wyznaczonym terminie i właściwym sądzie (art. 165 § 2 i 3 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.). W judykaturze utrwalony jest pogląd, że środek zaskarżenia wniesiony do niewłaściwego sądu (bądź organu) rodzi dla strony niekorzystne skutki procesowe – o zachowaniu terminu do dokonania czynności procesowej decyduje data nadania przesyłki przez sąd (organ) niewłaściwy do sądu właściwego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 1987 r., III CZP 33/87, OSNCP 1988, nr 6, poz. 73, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 marca 2012 r., V CZ 166/11, LEX nr 1254750; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2000 r., I CKN 967/00, LEX nr 511971; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2010 r., II UZ 24/10, LEX nr 707891). Skarżąca reprezentowana przez fachowego pełnomocnika złożyła skargę do niewłaściwego organu – zamiast do Sądu skierowała ją do Komornika Sądowego. Skarga wpłynęła do kancelarii (...) w dniu 10 lutego 2017, a 2 marca 2017 została przez Komornika przekazana do Sądu. Ustawowy tygodniowy termin do wniesienia skargi upłynął z dniem 6 lutego 2017, a zatem już w chwili kiedy skarga wpłynęła do kancelarii (...) upłynął termin do jej wniesienia do Sądu. Wobec powyższych okoliczności skargę dłużniczki M. W. (2) na podstawie art. 767³ k.p.c. należało odrzucić jako spóźnioną.

Pomimo to Sąd zdecydował się podjąć czynności w trybie art. 759 § 2 kpc, gdyż w ocenie Sądu zaskarżone zajęcie zostało dokonane przez Komornika nieprawidłowo. Wprawdzie w tym zakresie (tj. co do punktu 2 sentencji postanowienia) zażalenie nie przysługuje, niemniej krótkie uzasadnienie należało sporządzić celem wyjaśnienia motywów podjętego rozstrzygnięcia.

Sprawa niniejsza dotyczy dłużnika M. W. (1) – tylko przeciwko niemu został wystawiony tytuł egzekucyjny w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 22 lutego 2005, sygn., akt VI GNc 114/05. Następnie w dniu 8 grudnia 2005 ten tytuł został opatrzony w klauzulę wykonalności przeciwko T. W. – małżonce dłużnika, z ograniczeniem jej odpowiedzialności do majątku objętego wspólnością majątkową. Postępowanie egzekucyjne toczyło się zatem przeciwko dłużnikowi M. W. (1), a T. W. uczestniczyła w nim jedynie jako małżonka dłużnika. T. W. zmarła i spadek po niej odziedziczyła M. W. (2). Postanowieniem z dnia 12 marca 2015 wydanym pod sygnaturą VI GCo 19/15 Sąd Okręgowy w Toruniu nadał klauzulę wykonalności nakazowi zapłaty przeciwko M. W. (2), na którą przeszedł obowiązek małżonki dłużnika T. W. do wartości ustalonego w inwentarzu stanu czynnego spadku w kwocie 145.029 zł. M. W. (2) stała się zatem stroną postępowania egzekucyjnego w miejsce zmarłej matki T. W., gdyż przeszły na nią prawa i obowiązki zmarłej – stosownie do art. 922 kc. Wraz ze śmiercią T. W. przeszły zatem na M. W. (2) długi zmarłej, za które M. W. (2) ponosi odpowiedzialność także z własnego majątku stosownie do art. 1030 zd. 2 kc. Należność egzekwowana w sprawie Km 493/15 takim długiem jednak nie jest. T. W. nie była bowiem w sensie materialnoprawnym dłużnikiem wierzyciela prowadzącego w tej sprawie egzekucję, była jedynie tzw. dłużnikiem egzekwowanym, odpowiadającym za cudzy dług. Zakres jej odpowiedzialności był ograniczony przedmiotowo – do majątku wspólnego małżonków T. i M. W. (1). Oczywiście jest, że nie było dopuszczalne prowadzenia za życia T. W. egzekucji z jej majątku osobistego. W taką samą sytuację prawną, w jakiej pozostawała zmarła, wstąpiła jej spadkobierczyni. Spadkobierca osoby, która w postępowaniu egzekucyjnym występowała jedynie jako małżonka dłużnika, przeciwko której Sąd nadał klauzulę wykonalności w trybie art. 787 kpc, wstępuje w sytuację prawną

spadkodawcy, co oznacza, że egzekucja może być prowadzona przeciwko temu spadkobiercy wyłącznie z przedmiotów stanowiących poprzednio majątek objęty wspólnością majątkową dłużnika i jego małżonki. Oznacza to równocześnie, że niedopuszczalne jest prowadzenie egzekucji z majątku osobistego spadkobierczyni (tu: M. W. (2)), jaki stanowi jej wynagrodzenie za pracę czy wierzytelność z tytułu zasiłku chorobowego. M. W. (2) w sprawie niniejszej – której podstawą jest tytuł egzekucyjny wystawiony wyłącznie przeciwko M. W. (1), a zatem dotyczący wyłącznie jego długu - obciąża jedynie obowiązek znoszenia egzekucji z majątku wspólnego należącego do T. i M. W. (1), z tym zastrzeżeniem, że w miejsce T. W. wstąpiła jej spadkobierczyni.

Wobec powyższego należało na podstawie art. 759 § 2 kpc uchylić nieprawidłową czynność Komornika, jaką było dokonane przez niego zajęcie.

Stosownie do art. 821 § 1 kpc Sąd może na wniosek zawiesić w całości lub w części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy postępowanie skargowe toczyć się może przez czas dłuższy a skarga może być uwzględniona. W sprawie niniejszej wobec prawomocnego rozstrzygnięcia skargi przesłanek do zawieszenia postępowania brak, zatem wniosek o zawieszenie postępowania należało oddalić.

O zwrocie opłaty Sąd orzekł na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z 28.7.2005 o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.